

מסורת הש"ס פו:

(א) עי' חמורה לב א, ב) מדות פ"ב
מ"ג, ג) רומא נד א, ד) תוספתא פס"ב
רומא נג ב, ה) שם נד א, ו) ירושלמי
סוטה פ"ח הלכה ג ותוספתא סוטה
פ"ו ה"ט, ז) ספרי פ' בהעלותך,

עין משפט

ב א מ"י פרק ב מערכין הלכה יג
ונהשנות ופרק ד משקלים הל"י
וכנ"ח ולח"מ:

א ב מ"י פרק ב משקלים הל"ב:
ב ג מ"י שם הל"א:
ג ד מ"י פ"ד מבית הבחירה הל"א:

נוסחת הבבלי

(א) מקדשי נדבֿה (אִי־חַיִּים בִּן הַיָּם מִתְנַחֵם קִדְשִׁי מִזִּמְתּוֹ מְלִילִין אֵת הַלֵּוֹי לִנְחֵן לְקִדְשִׁי נִדְבֿה) אֵין קִדְשִׁי נִדְבֿה יִי' (ב) הַכֹּהֵן מִן הַקֹּדֶשׁ עַל פִּי הַדְּבִיר יִי' מִסִּיעַ לִיָּה לְרִי צֶדֶק אִלְעָזָר יִי' :

הגהות הגר"א

[illegible]

תראה עמלון וע"י בק"ע

[illegible]

גליון הש"ס

[6] ע"י תשובת מהר"ם מרוטנבורג
סימן תרל"ב: [3] ע"י תוספות
עירובין דף סג ע"ב ד"ה כל וקוטה
דף תב ע"ב ד"ה מפני:

מו: קרבן

ההתחלות של ביהמ"ד הגדול: חמי מה דעבר
היחידות: מוציין אם
אז אנני למוכח אין
בדק הבית אף ע"פ
אחיו ומסע נטלין אחיו למה שזריין
הדרן עלד פרס אלו הו הממונין

הלכה א מתני' שלש עשר שופרות. ח

מלמטה עומות שני סופר מפני המראש
ישנו יין לתוכן להראות כאילו סופר לחיוב
מחזקן ולקמן מפרס לזה יין שפיתו ויין שיש
ובחירה מקום מיוחד: י"ו הפסוקים.
מפרס היין הרי: כנגד דיר הפנים. למה
הוא נטמן כל עני המערה: וזה היתה צוה
מזרחית לפניה כל עומת נשים: שאלו ארץ
ע"י יאשיהו כדמפרס נגמרה: שיהי מפני

במלחמתו תחליע את העמים שאין לבטלי

[illegible]

משנת אליהו

[illegible][illegible]

1. וישכח ישראל את עשהו וכן הנזילות וידורו
ואכלה ארמנותיו; וישע ח' 2. הנה ימים
אבותיו עד היום הזה ככל לא יותר דבר אמו
המלך נבוכדנצר ויבאנו כבלה עם כלי חסרת
השולשם; דברי הימים ב' לו' 4. ויארכו ויהיו
הדברים ולא ידעו חזקתה ויהיו שם עד היום

אלו הן הממונים פ"ה שקלים

מִשְׁכַּח עֲלָמוֹ רָאָה מִה שֶׁעָשִׂיתִי: וַיִּשְׁכַּח יִשְׂרָאֵל וכו'. ענין הוא לַתִּנְחֻם
 וְנִגַּן אֶל הַקִּדְשׁ שֶׁנִּמְצָא לָהֶם לְבַדּוֹ הַכֵּתוּב לְבַדּוֹ כִּי אֵין לָהֶם חֵן לְמִלְכּוֹת עוֹלָם
 מִכִּי וְדִמְיוֹן שֶׁנִּמְצָא לְבַדּוֹ הַכֵּתוּב: כֵּן שֶׁמֶלֶךְ בְּכָל שְׁמֵאלוֹ כִּי לִבְרִי עֲשִׂיתִי
 כֵּן בְּדַבַּר הַכֵּתוּב: כֵּינִי מִשְׁמֵי: כֵּן הָיָה מִשְׁמֵנו כֵּל שְׁמֵאלוֹ בְּכָל לִבְרִי
 וְסִדְרָא רַבָּא אָתָּא ר' מְנָא לִנְבִיָּה אִמְר לִיה תְּמִי מֵאִי
 עֲבָדִית א"ל וַיִּשְׁכַּח יִשְׂרָאֵל אִי עֲשִׂיתִי וַיִּבֶן הַיְּסֻדֹּת
 אֵלֶּה הֵם בְּנֵי נִשׁ (ב) דִּילְעוֹן בְּאֻרְיִיתָא (א) אֲחֵנִי קִרְשִׁי
 הַמְּבֹרָא מוֹצִיאִין אֶת הָרִאשִׁי לָהֶם מִקְדָּשִׁי (א) בְּדַבַּר
 הַזֶּה מֵאִי מוֹצִיאִין בְּדַבַּר הַכֵּתוּב מוֹצִיאִין אֶת הָרִאשִׁי לָהֶם
 מִקְדָּשִׁי מִזְבֵּחַ וְהָא תִּנְיִן כֵּלִי שֶׁמֶנְאֻו כּו צוּר לְבָרֶךְ
 הַכֵּתוּב מִנְיָחִין אוֹתוֹ וְהִשְׁאֵר נִמְכְּרִין וְדִמְיוֹן וְנִלְפִין
 לְבָרֶךְ הַכֵּתוּב א"ל חֻקֵּי כֵינִי מִתְנִי (לְצוּרֶךְ) לְשִׁשְׁתִּי
 בְּדַבַּר הַכֵּתוּב:

הדרן עלך פרק אלו הן הממונין

החלבה א מתני' ¹שלושה עשר שופרות שלשה עשר שולחנות שלש² עשרה השתחויות היו במקדש של בית ר"ג ושל בית רבי חנינה מנה הכהנים היו משהחיים בארבע שנה והיו בית יחירה כנגד דיר העצים שכן מסורת בידן מאבותיהם כנגד הארץ נגזר מעשה³ בבבנה א' שהיה מתעסק וראה את הרצפה שהיא משונה מחבורתיה ואמר לכבדו ואל הספיק לגומר את הדבר עד שצתה נשמתו ודע בייחוד ששם הארון נגזר: גמ' תני' ⁴השופרות הללו עקומות היו צרות מלמעל ורחבות מלמטה מפני הרמאן תני' בשם ר"א הארון נגזר עמון לכבד מ"ט אלא יוכר דבר אמר ה' אין גלה אלא שהירדות לחובו ואמר ⁵ולתשיבת חשנה שלח המלך נביכדנצר ויביאנו בבבלה עם כלי חמרת בית ה' ו

אזינו כלי המדה בית ה' זה הארון (תני ר"י ב' אילוני) ירבו שמענו רנן להשם אומר רמב"ם ד"ה

הָאֲרֹנִים נִגְזַר הָאֵל הַזֶּה וְהָאֲרֹנִים הַבְּרִיּוֹת וְיִרְאֵם
רֹאשִׁי (ב) הַבְּרִיּוֹת אֶל הַקֹּדֶשׁ אֶל פְּנֵי הַדְּבַר וְלֹא
יִרְאוּ הַחֲנוּכָה (ג) כְּתוּבָה וְיִרְאוּ וְהֵא עֲמַרְתָּ וְלֹא יִרְאוּ
אֲלֵהֶם וְנָאֵן וְלֹא נָאֵן בְּלוֹטִין יִצְחָק כִּשְׂנֵי דְרִי
הָרֶשֶׁת וְרִבְנָן אֲמַרִי בְּשִׁלְשֵׁת דִּר הַעֲצִים הִיא הָאֲרֹנִים
נִגְזַר מַעֲשֶׂה כִּכְהֵן אֶחָד כָּעַל מוֹכ שְׂהִיָּה עוֹמֵד וּמִפְּעַל
הַעֲצִים בְּשִׁלְשֵׁת דִּר הַעֲצִים וְיִרְאוּ אֶת הָרֶצֶף שְׂהִיָּה
מִשְׁתַּחֲוִיָּה מִבְּחוּתִיָּה וְאִמֵּר לְחִרְבוֹ כִּי וְרֵאָה אֶת
הָרֶצֶף הָהוּא שְׂהִיָּה מִשְׁתַּחֲוִיָּה מִבְּחוּתִיָּה לֹא הַסִּפֵּק
לְגַמּוֹר אֶת הַדְּבַר עַד שְׂחִיצָתָה נִשְׁמָרוּ וְיִדְעוּ בִּיחֻד
שֶׁשֶׁם הָאֲרֹנִים נִגְזַר: תִּנִּי (מִשְׁמוֹ) ר' הוֹשִׁיעַ הָקִישׁ
עָלֶיהָ בְּקוֹרְנֵי יוֹצֵאת שִׁירָתוֹ תִּנִּי רַבִּי יְהוֹדָה
(כִּר אֵילֶנ) בִּן לָקִשׁ אֲמַר וְ ב' אֲרוֹנוֹת הָיוּ מִהַלְכִין
עִם יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר (ג) אֶחָד שְׂהִיָּה הַחֲדָה נִתְּנָה
בְּחוּבוֹ וְהָאֲחֵר שְׂהִיָּה שְׂכָרִי לִחוּת נִתְּנִין בְּחוּבוֹ כִּי
שְׂהִיָּה שְׂהִיָּה הַחֲדָה נִתְּנָה בְּחוּבוֹ הִיא מִנֵּה בִּאֵלָה מִנֵּה
הָהָא הוּא דְכִתְבִּי וְאֲרֹנִים בְּרִית ר' וְשִׁמְשֵׁה לֹא מִשְׁו
מִקְרָב מִמֵּהָה זֶה שְׂהִיָּה שְׂכָרִי לִחוּת נִתְּנִין בְּחוּבוֹ
וְנִבְנִים יוֹצֵאת עֲמָהּ וּפְעָמִים שְׂהִיָּה מִתְּרֵאָה עֲמָהּ
וְרִבְנָן אֲמַרִי אֲרֹן א' הִיא וּפְעָם אֲחֵרָה יִצָּא מִיָּה
עָלֶיהָ וְנִשְׁכַּח קִרְיָא מִסִּיעַ לְהוֹ לְרִבְנָן א' לֵנו מִי
יִצְלִינוּ מִיד הָאֲלֹהִים הָאֲדִירִים אֲהֵלָה מִלֵּיל דְלֹא
חֲתוּמִין מִיּוֹמָתָה קִרְיָא מִסִּיעַ ל' יוֹדָה בִּן לָקִשׁ
וְיִאֲמַר שְׂהִיָּה לֵאחֵרָה הַגִּישָׁה אֲרֹנִים הָאֲלֵהֶם וְהֵלָא
אֲרֹנִים בְּקִרְיָת יַעֲרִים הִיא מִה עֲבָדוֹן לִיָּה רִבְנָן הַגִּישָׁה
אֵלֶי הַעֲצִין קִרְיָא מִסִּיעַ ל' יוֹדָה (כִּר אֵילֶנ) בִּן
לָקִשׁ * הָאֲרֹנִים יִשְׂרָאֵל וְיְהוֹדָה יוֹשִׁבִין מִסְּכּוֹת
וְהֵלָא

[illegible]

תורה אור השלם

ראש הקרן וארון כרית יד ומשה יצילנו מיד האלחים האדירים ה' בדבור: י"א ד' ח' י' ואמר שא' ביום זהווא וכני ישראל ש"א יד ישיבם לשבת ואותי יאב ועבדי ולשמותו כלשבת עם אשתיו ועבדי

ה' שמיטין תלית ככל עת משיבנו בנינים
ומנה אלכל הקדש בזהה אל"י בעלי מומים
ראוי למנוח מוכרין אותו שמיטין דקדשי
ה' המנוח או לבד"ה ללשכת בד"ה מתימין

דיבב"ן

[illegible]

תקלין חרתי

[illegible]

הדין עלך אדק אלו הן המסונן

[illegible]

ר"ב המוצגת במדבר יד מו' 6. אוי לו מי
ים האלהים המכים את מצרים בכל מכה
גישה ארון האלהים כי זה ארון האלהים
מ' אוריה אל דוד הארון וישראל ויהודה
י' השדה תים ואני אבוא אל ביתי לאכל
י' אעשה את הדבר הזה שמיאל ב' יא